

Publicerad 2013-03-19 13:28 av Marianne Räf

Vällingby, 1993.

Storstadspoetens klagan

Jordplaneten rullar.
Invånarna knullar.
Varelser föds och dör.
Frågar sig ej varför.

Allt ses som självklarhet.
Om man grubblar på det -
är det mycket möjligt
- att det anses löjligt.

Ifrågasätter man
Världens struktur, hurdan
ruljansen tar sig ut -
kan man tas till dårhus!

Folks dygd är liknöjdhet.
Axelryckning, - knappt det.
Kallt, vinden viner

- runt frusen poet -

och bland barska miner.